Až přijdeš poprvé k nám - Černocká, Petra

Až přijdeš poprvé k nám,
natrhej kytici růží
a já z těch něžných květů
dětem věnečky spletu,
aby voněli létu,
co šálí nás
a já z těch něžných květů
dětem věnečky spletu,
aby voněli létu
i nám.

Až přijdeš podruhé k nám,
musíš mi pod oknem zpívat,
aby tvé písně skromné,
které nosíš jen pro mně,
znali v celičkém domě,
kde bydlím já,
aby tvé písně skromné,
které nosíš jen pro mně,
znali v celičkém domě
i dál.

Málo zůstane z růží tvých,
málo z písniček toulavých,
míváš na dlani hřích
i pokání.

Až přijdeš potřetí k nám,
chystej si vyznání vlídné
a než noc bude nová,
já se navěky schovám
za tři nejhezčí slova,
že máš mě rád
a než noc bude nová,
já si navěky schovám
ta tři nejhezčí slova,
co znám.

Až přijdeš potřetí k nám,
hmm hmm, hmm...
a než noc bude nová,
já si navěky schovám
ta tři nejhezčí slova,
co znám.